

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lutego 1988 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej instytucji filmowych.

Na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa zasady gospodarki finansowej instytucji filmowych, system rozliczeń z budżetem państwa, zakres stosowania przepisów o zobowiązaniach podatkowych oraz zasady finansowania wynagrodzeń.

§ 2. 1. Wynik finansowy instytucji filmowej stanowi różnicę między przychodem ze sprzedaży a jej kosztami własnymi, skorygowaną o przyznane dotacje, podatek obrotowy oraz saldo strat i zysków nadzwyczajnych.

2. Wynik finansowy dodatni jest zyskiem, a wynik finansowy ujemny jest stratą instytucji filmowej.

§ 3. 1. W celu ustalenia właściwej podstawy do

- 1) podziału zysku,
- 2) rozliczenia z Funduszem Kinematografii,
- 3) rozliczenia z budżetem państwa

roczny bilans instytucji filmowej i wykazany w nim wynik finansowy podlega weryfikacji sprawdzającej jego rzetelność i prawidłowość w trybie przewidzianym dla weryfikacji rocznych bilansów przedsiębiorstw państwowych. Weryfikacji rocznego bilansu instytucji filmowej dokonuje właściwy organ Ministra Finansów.

2. Komitet Kinematografii dokonuje corocznie oceny wyników ekonomicznych instytucji filmowej.

§ 4. Gospodarka finansowa instytucji filmowej jest prowadzona na podstawie planu rzeczowo-finansowego.

§ 5. 1. Przez przychody ze sprzedaży rozumie się przychód ze sprzedaży i rozpowszechniania na rynku krajowym i zagranicznym filmów oraz opracowań filmów, przychód ze sprzedaży wyrobów, usług, robót, towarów, materiałów, a także licencji, praw autorskich, prac artystycznych, patentów i innych. Na równi z przychodem ze sprzedaży traktuje się dopłaty ze środków Funduszu Kinematografii do sprzedaży i rozpowszechniania filmów.

2. Przez dopłaty ze środków Funduszu Kinematografii rozumie się w instytucjach filmowych produkujących filmy równowartość procentowo określonej części wpływów uzyskanych z rozpowszechniania danego filmu, a w instytucjach filmowych rozpowszechniających filmy — równowartość procentowo określonej części wpływów uzyskanych z rozpowszechniania filmów o szczególnym znaczeniu dla polityki kulturalnej państwa.

3. Dopłaty ze środków Funduszu Kinematografii do sprzedaży i rozpowszechniania filmów stosuje się w ciągu 4 lat eksploatacji filmu, licząc od dnia premiery. Dopłata do filmu polskiego może być stosowana do końca roku kalendarzowego, w którym upływa czteroletni okres eksploatacji.

4. Kwoty nie zapłacone z tytułu sprzedaży na rynku krajowym w ciągu 25 dni od zakończenia roku sprawozdawczego nie stanowią przychodu ze sprzedaży w danym roku.

5. W zakresie sprzedaży na rynku zagranicznym nie stanowi przychodu ze sprzedaży wartość dostaw (należności zagranicznych) nie zapłaconych w ciągu 25 dni od zakończenia roku sprawozdawczego z przyczyn leżących po stronie dostawcy, w szczególności na skutek niedotrzymania warunków umowy.

6. Nie stanowi kosztu własnego sprzedaży koszt dotyczący sprzedaży nie zapłaconej, o której mowa w ust. 4 i 5, ustalony w wysokości obowiązującej przy wycenie bilansowej zapasów, z uwzględnieniem wyrównania rentowności.

§ 6. 1. Instytucja filmowa może otrzymywać ze środków Funduszu Kinematografii dotacje celowe na finansowanie kosztów remontów i modernizacji oraz innych wydatków.

2. Instytucja filmowa, której przychody ze sprzedaży nie pokrywają kosztów działalności, może otrzymać dotację na sfinansowanie ujemnego wyniku finansowego. Przy określaniu wysokości dotacji uwzględnia się potrzebę zapewnienia instytucji dodatniego wyniku finansowego.

§ 7. W razie wykonywania dodatkowego zadania, nałożonego przez Przewodniczącego Komitetu Kinematografii na podstawie art. 34 ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127), instytucja filmowa otrzymuje zwrot poniesionych kosztów oraz umowną stawkę zysku.

Rozdział 2

Wynik finansowy i jego podział

§ 8. 1. Zweryfikowany zysk instytucji filmowej, po pomniejszeniu o należny odpis na rzecz Funduszu Kinematografii z tytułu zysku, a następnie po powiększeniu o udział w wyniku finansowym spółek oraz przedsiębiorstw wspólnych, stanowi zysk do podziału.

2. Podstawą odpisu na Fundusz Kinematografii jest zweryfikowany zysk instytucji filmowej, podwyższony o koszty i straty uznane za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej, a pomniejszony o zysk osiągnięty ze sprzedaży odzyskanego srebra.

3. Należny odpis na rzecz Funduszu Kinematografii z tytułu zysku wynosi od 10 do 40%. Komitet Kinematografii ustala wskaźnik w zależności od przeznaczenia przez instytucję filmową odpisu zysku na cele rozwojowe i modernizacyjne, na fundusz produkcji własnej lub na promocję filmów w instytucjach rozpowszechniania.

4. Z zysku do podziału jest dokonywany obowiązkowy odpis na fundusz rezerwowy według zasad określonych w § 11, a następnie należny odpis na Fundusz Kinematografii z tytułu wzrostu wynagrodzeń. Pozostałą część zysku do podziału instytucja filmowa może przeznaczyć na fundusz rozwoju, na fundusz załogi i na inne potrzeby.

5. Zysk osiągnięty ze sprzedaży odzyskanego srebra instytucja filmowa przeznacza na fundusz rozwoju.

6. Wpłaty z tytułu odpisów z zysku podlegają przekazaniu na Fundusz Kinematografii w terminach przewidzianych do płatności podatku dochodowego przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Rozdział 3

Fundusze instytucji filmowej

§ 9. 1. Instytucja filmowa posiada fundusz statutowy, odzwierciedlający wartość powierzonej jej do użytkowania części mienia ogólnonarodowego. Na fundusz ten składają się w szczególności: wartość netto środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz wartość środków obrotowych przekazanych instytucji filmowej przez organ założycielski.

2. Fundusz statutowy jest zwiększany o wartość środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz o wartość środków obrotowych otrzymywanych nieodpłatnie i finansowanych z funduszu rozwoju lub innych funduszy instytucji filmowej, a pomniejszany o wartość środków trwałych oraz wartości niematerialne i prawne przekazanych nieodpłatnie, zlikwidowanych lub sprzedanych, a także o umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

3. Minister Finansów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu Kinematografii, może określić inne tytuły zwiększania i zmniejszania funduszu statutowego.

§ 10. 1. Instytucja filmowa tworzy fundusz rezerwowy, fundusz rozwoju, fundusz załogi oraz zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy.

2. Instytucja filmowa, której przedmiotem działania jest produkcja filmów, może tworzyć fundusz produkcji własnej, a instytucja filmowa, której przedmiotem działania jest dystrybucja lub rozpowszechnianie filmów — fundusz nagród za osiągnięcia w zakresie rozpowszechniania filmów o szczególnym znaczeniu dla polityki kulturalnej państwa. Ponadto instytucja filmowa może tworzyć inne fundusze za zgodą Ministra Finansów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu Kinematografii.

3. Instytucja filmowa gromadzi środki zakładowego funduszu socjalnego, zakładowego funduszu mieszkaniowego i funduszu produkcji własnej na wyodrębnionych rachunkach bankowych.

§ 11. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z odpisów z zysku do podziału. Odpis na ten fundusz nie może być niższy niż 10% zysku do podziału. Instytucja filmowa może zaniechać odpisów na fundusz rezerwowy, gdy stan tego funduszu przekroczy równowartość 2% kosztów działalności instytucji filmowej w roku sprawozdawczym.

2. Instytucja filmowa przeznaczają środki funduszu rezerwowego na pokrycie strat.

3. Jeżeli po pokryciu strat stan funduszu rezerwowego przekracza 0,5% kosztów działalności w roku sprawozdawczym, instytucja filmowa może zasilać z funduszu rezerwowego fundusz rozwoju, z tym że stan funduszu rezerwowego w takim wypadku nie może ulec zmniejszeniu poniżej 0,5% kosztów działalności w roku sprawozdawczym.

4. Sfinansowanie strat z funduszu rezerwowego następuje w dniu zatwierdzenia urzędowo zweryfikowanego sprawozdania finansowego za ubiegły rok do wysokości kwoty straty lub do wysokości posiadanej przez instytucję filmową funduszu rezerwowego, jeżeli fundusz ten jest niższy od straty.

§ 12. 1. Fundusz rozwoju jest tworzony z części zysku do podziału i z odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, z wyjątkiem odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz związanych z nimi wartości niematerialnych i prawnych.

2. Na fundusz rozwoju wpływają ponadto:

- 1) udziały w inwestycjach wspólnych,
- 2) koszty i dochody z tytułu likwidacji środków trwałych, z wyjątkiem środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz zakładowych domów mieszkalnych,
- 3) część funduszu statutowego, która nie służy na pokrycie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a jest zbędna do finansowania środków obrotowych,
- 4) 100% zysku osiągniętego ze sprzedaży odzyskanego srebra,
- 5) dotacja z Funduszu Kinematografii,
- 6) inne środki określone w odrębnych przepisach.

3. Fundusz rozwoju jest przeznaczony w pierwszej kolejności na spłatę kredytów bankowych. Pozostała część funduszu może być przez instytucję filmową przeznaczona samodzielnie na cele inwestycyjne, na finansowanie zapasów środków obrotowych w drodze zasilania funduszu statutowego, jak również na uzupełnienie finansowania wydatków na postęp techniczno-ekonomiczny.

4. Instytucja filmowa może udzielać innym jednostkom gospodarki społecznej pożyczek z funduszu rozwoju. Warunki udzielania pożyczki, w tym oprocentowanie i sposób spłaty, zgodnie z obowiązującymi przepisami określa umowa.

§ 13. 1. Instytucja filmowa tworzy z zysku do podziału fundusz załogi z przeznaczeniem na wypłatę nagród indywidualnych oraz premii i samodzielnie ustala zasady przyznawania nagród i premii pracownikom.

2. Wypłaty indywidualnych nagród i premii z funduszu załogi podlegają obciążeniu na rzecz Funduszu Kinematografii na zasadach określonych w § 17 ust. 5.

3. Środki funduszu załogi mogą być również przeznaczone na zwiększenie zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego.

§ 14. Zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy tworzy się i wykorzystuje zgodnie z przepisami o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej.

§ 15. 1. Fundusz produkcji własnej, o którym mowa w § 10 ust. 2, tworzy się z odpisów z zysku do podziału i ze środków wnoszonych przez jednostki gospodarki społecznej, nie społecznej i osoby fizyczne oraz z przychodów ze sprzedaży i rozpowszechniania filmów sfinansowanych uprzednio z tego funduszu.

2. Wysokość odpisów z zysku do podziału, o którym mowa w ust. 1, ustala dyrektor instytucji filmowej, na wniosek rady pracowniczej, a w instytucjach filmowych, w których działają zespoły — proporcjonalnie do zysku wygosparowanego przez zespół.

3. Ze środków, o których mowa w ust. 1, finansuje się filmy i usługi filmowe produkowane lub świadczone na własne ryzyko według ceny sprzedaży.

4. Film lub usługa, o których mowa w ust. 3, mogą być wykupione przez Przewodniczącego Komitetu Kinematografii ze środków Funduszu Kinematografii lub sprzedane innym odbiorcom.

5. Nie wykorzystane w danym roku środki funduszu produkcji własnej przechodzą na rok następny.

§ 16. 1. Fundusz nagród za osiągnięcia w zakresie rozpowszechniania filmów o szczególnym znaczeniu dla polityki kulturalnej państwa tworzy się ze środków przekazanych przez Przewodniczącego Komitetu Kinematografii w instytucjach filmowych, których przedmiotem działania jest dystrybucja i rozpowszechnianie filmów.

2. Wysokość funduszu, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć w instytucjach filmowych rozpowszechniających filmy 10%, a w instytucjach filmowych, których przedmiotem działalności jest dystrybucja filmów — 0,5% wpływów uzyskanych z rozpowszechniania filmów o szczególnym znaczeniu dla polityki kulturalnej państwa.

3. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają się na wypłatę nagród dla osób, które przyczyniły się do uzyskania wpływów z rozpowszechniania tych filmów

Rozdział 4

Zasady finansowania wynagrodzeń

§ 17. 1. Instytucja filmowa ustala samodzielnie wielkość środków na wynagrodzenia w ramach posiadanych możliwości finansowych.

2. Instytucja filmowa — na podstawie obowiązujących przepisów o wynagradzaniu, przepisów Kodeksu pracy, postanowień właściwych dla instytucji układów zbiorowych pracy — ustala należności pracowników własnych i obcych, osób zatrudnionych w systemie pracy nakładczej, osób wykonujących umowę zlecenia lub umowę o dzieło, agentów i akwizytorów oraz pracowników młodocianych w okresie trwania nauki i uczniów szkół zawodowych dla niepracujących, dokonując swobodnego wyboru form wynagradzania właściwych dla danego rodzaju działalności.

3. Wynagrodzenia obejmują wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, poniesione bezpośrednio przez instytucję filmową na zasadach określonych w odrębnych przepisach, niezależnie od źródeł finansowania.

4. Wszystkie wynagrodzenia, poza nagrodami i premiami wypłacanymi z tworzonego z zysku do podziału funduszu załogi, obciążają koszty właściwego rodzaju działalności instytucji filmowej.

5. Środki wydatkowane na przyrost wynagrodzeń w danym roku podlegają obciążeniu na rzecz Funduszu Kinematografii w formie odpisu z zysku, o którym mowa w § 8 ust. 4, zgodnie z zasadami stosowanymi przy naliczaniu podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

Rozdział 5

Finansowanie środków obrotowych

§ 18. 1. Instytucja filmowa finansuje środki obrotowe z tej części funduszu statutowego, która nie służy do finansowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

2. Środki obrotowe mogą być w całości finansowane z funduszu statutowego. Na finansowanie środków obrotowych nie znajdujących pokrycia w funduszu statutowym instytucja filmowa może zaciągać kredyty bankowe.

Rozdział 6

Finansowanie środków trwałych

§ 19. Środki trwałe instytucji filmowej podlegają amortyzacji według zasad obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych.

§ 20. 1. Remonty bieżące i kapitalne są finansowane bezpośrednio w ciężar kosztów właściwego rodzaju działalności.

2. Koszty remontów kapitalnych mogą być rozliczane w czasie.

3. Instytucja filmowa może otrzymać dotację celową na remonty ze środków Funduszu Kinematografii.

§ 21. Instytucja filmowa podejmuje inwestycje w ramach posiadanych środków przeznaczonych na ich finansowanie.

§ 22. 1. Inwestycje instytucji filmowej, z wyjątkiem inwestycji socjalnych i mieszkaniowych, są finansowane ze środków funduszu rozwoju oraz z dotacji celowej przekazanej z Funduszu Kinematografii. Instytucje mogą zaciągać kredyty bankowe na finansowanie inwestycji.

2. Kredyt na finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 1, jest spłacany przez instytucje filmowe ze środków funduszu rozwoju w okresie ustalonym w umowie kredytowej.

3. Odsetki od kredytu, naliczane przez bank w okresie realizacji inwestycji, o której mowa w ust. 1, są płacone z kredytów udzielonych na finansowanie tej inwestycji. Instytucja filmowa, po przekazaniu inwestycji do eksploatacji, zalicza te odsetki do wartości niematerialnych i prawnych, podlegających umorzeniu i amortyzacji w okresie do 10 lat.

4. Odsetki od kredytu, naliczane przez bank w okresie spłaty kredytu wykorzystanego na finansowanie in-

westycji, o której mowa w ust. 1, są płacone po przekazaniu inwestycji do eksploatacji ze środków obrotowych i zaliczane do kosztów działalności eksploatacyjnej instytucji filmowej.

5. W zakresie rozliczania kosztów działalności inwestycyjnej instytucje filmowe stosują przepisy dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

Rozdział 7

Finansowanie przedsięwzięć wspólnych

§ 23. 1. Instytucja filmowa może przekazywać na finansowanie przedsięwzięć wspólnych środki obrotowe oraz środki funduszu rozwoju, rezerwowego i innych funduszy tworzonych z zysku do podziału, socjalnego i mieszkaniowego, jak również innych funduszy obciążających koszty działalności zgodnie z ich przeznaczeniem, innym instytucjom, przedsiębiorstwom, zrzeczeniom i jednostkom gospodarki uspołecznionej.

2. Przekazywanie środków, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą Przewodniczącego Komitetu Kinematografii, jeżeli instytucja filmowa korzysta z dotacji Funduszu Kinematografii.

3. Finansowanie przedsięwzięć wspólnych może następować w wyniku uzgodnienia wspólnych interesów gospodarczych instytucji filmowych i innych jednostek gospodarki uspołecznionej, na podstawie zawartej umowy o przedsięwzięciach wspólnych.

4. Zasady gromadzenia i wykorzystania środków przekazywanych na przedsięwzięcia wspólne określa umowa zainteresowanych stron.

Rozdział 8

Rozliczenia z budżetem państwa

§ 24. Instytucje filmowe płacą do budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej, podatek obrotowy i podatek od płac.

Rozdział 9

Rachunkowość instytucji filmowych

§ 25. 1. Za prawidłowe ustalenie stanu i wyniku finansowego instytucji filmowej oraz przestrzeganie zasad gospodarki finansowej odpowiada dyrektor i główny księgowy instytucji.

2. W instytucjach filmowych, w zakresie praw i obowiązków głównych księgowych oraz rachunkowości, obowiązują przepisy ustalone dla przedsiębiorstw państwowych.

Rozdział 10

Przepisy szczególne i końcowe

§ 26. Przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50) mają zastosowanie do wpłat z tytułu odpisów z zysku na rzecz Funduszu Kinematografii.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 8 stosuje się do rozliczeń dokonywanych po dniu 1 września 1987 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda